

da jih je bilo res veselje poslušati. Katchet D - lj, iskren domoljub, so res moč na svoji stopnji, — pa tudi učitelj je vse hvale vreden, zakaj otroci so v vseh predmetih tako verlo odgovarjali, da nikoli tega. — Pa še kaj se mi je dopadlo! — Zbranih je bilo v šoli ne le mnogo visokoč. duhovnov in pa vradnikov, ampak tudi cela versta staršev, ki so jih gosp. župnik k preskušnji povabili, da slišijo, koliko so se njihovi otroci lepega in prekoristnega naučili. Radosti jim je srce igralo, ko so čuli svoje otroke tako veselo in gladko odgovarjati; svitile solze so jim oči zalivale, in veselja niso vedili, ali bi bili po dokončani preskušnji hvalo dajali gospodom učnikom, ali bi svoje ljube otroke urno na dom spremljevali. Tako zadovoljni in hvaležni so bili! — Mislim, da po takem načinu kmet gotovo urno dobi veselje do šole, in da se ne obotavlja otroke va-njo pošiljati; menim pa tudi, da je prav pametno, ako tudi starši pridejo k preskušnji, da spoznajo, kako potrebne in koristne so otrokom šole. — Da si mi zdrav, premili „Tovars!“

Leop. M. Podgoriški.

Iz Ljubljane. Ne moremo drugače, da povemo, kako zelo je „Tovars“ hvaležen, ker vidi, da njegovo upanje do milih bratov in prijateljev ni bilo zastonj. Veliko verlih in slavnih mož mu je prijazno odperlo svoje gostoljubne vrata, — tudi vikša duhovna gosposka se je milostljivo nanj ozerla. Dobili smo od prečastitega vikšega konzistorija iz Gorice že dva prav slavivna dopisa. Pervi (10. pros. s št. ⁶⁰/_s) nam je prinesel 12 naročnikov; — drugi (9. sveč. ²²⁶/₃₀) pa nam je milostljivo naznanil, da se nam bo od časa do časa na znanje dajalo, kako se snuje in napreduje ljudsko šolstvo v goriški nadškofiji. — V razpisu 31. pros. s št. ⁸⁵/₁₀ pa tudi ljubljanski prečastiti knezoškofjski konzistorij visokoč. duhovščini in vsem učiteljem v naši škofiji prav gorko priporoča, da bi se naročevali na naš časnik, posebno pa, da bi ga podpirali z dobrimi spisi vsi, kateri imajo zmožnost in dobro voljo za to. Učiteljem se pa še prav posebno na srce govori, da bi to za čast imeli, če bi svojega „Tovarsa“ po vsi svoji moči podpirali, ako ne vsi s spisi, pa saj z naročnino. — Lejte, ljubi bravci! to so perve krasne cvetice, ktere nam obetajo veselo pomlad in „Tovarsa“ preserčno veselijo.

Iz Ljubljane. Prečastiti ljubljanski konzistorij je z razpisom 4. sveč. s št. ¹⁸⁴/₂₁ razposlal po škofii naročilne povabila za prekoristno in dobro znano knjigo: „Jahrbuch für Aeltern, Lehrer und Erzieher, von Joh. Mareš, k. k. Schulrath, 26. Jahrgang 1861.“

Iz Ljubljane. V Novicah in v Glasniku beremo, da se je namenil Janko P. Vijanski, ako se oglasi dosti naročnikov, poslati národno knjigo „Slovenski zabavnik“ med svet. Prosi tedaj vse rodoljube, prijatelje in znance, da mu nabirajo naročnikov in njih imena naznanijo (na Verhniko, Oberlaibach). Vsak nabiravec dobi na 8 iztisov devetega — po verhu. Cena tej knjigi bode 90 kr. Zraven pa lepo prosi vse slov. pisatelje, da bi ga podpirali. Vseč mu bodo: novele, kratke povesti, národške stvari, pravke, pesmi, zagotetke, natoroznanski in humoristični spisi, igrokazi i. t. d. Tako knjigo misli g. Vijanski vsako leto izdati. Srečo! —

Premembe v učiteljskem stanu.

Lorenc Kušlan, učitelj v Slavini je prišel za učitelja v Planino, in uč. orgl. in cerkv. služba v Slavini (v postojnski tehantii) je s preč. konz. razpisom 14. sveč. t. l. s št. ²⁷⁷/₁₀ z 253 gl. 45 ¹/₂ kr. st. dn. dohodkov razpisana. Prošnje za nje se ravnaajo do vis. c. k. prim.-krajnsko deželnega poglavarstva v Terstu, in se oddajajo pri preč. ljubljanskem konzistoriju do 31. sušca t. l. — Jak. Schott, podučit. v normalni šoli v Ljubljani, je postavljen ondí za učelnika, in na njegovo izpraznjeno mesto pride Franc Gerkmann, podučitelj pri mestni šoli v Ljubljani; — v mestno šolo pa pride začasno Blaž Kuhar, pomočni učitelj pri ljubljanski normalni šoli.